

Arrest

nr. 277 860 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 1 juni 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die beiden verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 10 december 2021 en verzoeken op 13 december 2021 om internationale bescherming in. Op 28 april 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond en wordt aan verzoekers internationale bescherming geweigerd. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die dezelfde dag aangetekend worden verzonden aan verzoeker.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende hierbij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

*U verklaart Albanees staatsburger te zijn, geboren op 12 juni 1992 te Elbassan in Albanië. U groeide op te Cërrik. Op 11 augustus 2015 huwde u met **F.D. (o.v. x.xxx.xxx)**. Samen hebben jullie een zoon, **F.T. (o.v. x.xxx.xxx)**. Nadat u een studiebeurs misliep om voor dierenarts te studeren, besloot u van 2010 tot 2015 IT te studeren in Vlore. Tijdens uw studies ging u aan de slag in verschillende restaurants. Vervolgens keerde u terug naar Cërrik en begon u een café. Zes maanden later moest u echter de deuren sluiten omdat de gemeente had besloten het gebouw af te breken. Vervolgens ging u aan de slag in een ander café en werkte u tussen december 2017 en mei 2018 in Italië als installateur van camera's. Na uw terugkeer was u een tijdlang werkloos. Vanaf februari 2019 ging u opnieuw aan de slag als ober. Eind 2019 ging u aan de slag in een hotel in Dhermi te Albanië. Uw vrouw verbleef in 2018 een half jaar in Italië met het oog op een tewerkstelling. Zij keerde eind 2018 echter terug naar Albanië en ging aan de slag als naaister en later als bediende in een reisagentschap. Uw vrouw begon vanaf mei 2021 te werken in hetzelfde hotel. Gedurende deze periode woonden jullie samen in het hotel waar jullie werkten.*

Uw problemen in Albanië begonnen toen uw oom A. in 2016 overleed. Uw oom A. kreeg ruzie met de echtgenote van uw overleden oom. Hij was van mening dat zij het huis waar zij verbleef, dat van uw grootmoeder is, moest verlaten. De familietwist ging echter liggen maar toen uw grootmoeder in januari 2017 kwam te overlijden, kwam het onderwerp opnieuw aan de oppervlakte. Hoewel zij in Griekenland woonde en werkte kon de echtgenote van uw oom A., N., bij haar bezoeken aan Albanië nergens terecht. Hierop ving uw vader haar op. Uw oom A. nam hier aanstoot aan en zag dit als een keuze voor N. door uw vader. De spanningen bleven aanhouden tot het op 14 september 2018 tot een confrontatie tussen uw vader en oom A. kwam over het nalatenschap van uw grootmoeder. A. wilde het huis van uw grootmoeder voor zich nemen. Een dag later kwam uw vader te overlijden aan de gevolgen van een hartaanval. Bij de begrafenis weigerde u uw oom A. toegang te verlenen. Hierdoor was zijn ego geraakt. Op zijn beurt zorgde hij voor onrust bij het etentje dat volgde op de begrafenis. Hierop begon u bedreigingen te krijgen van hem en kennissen van hem en werd u zelfs geslagen door zijn zonen. Sindsdien laat hij u, uw gezin en uw moeder niet met rust. Uw moeder en N. verkregen via de politie een beschermingsbevel tegen uw oom A.. U kon dit echter niet verkrijgen omdat A. goed bevriend is met de politiecommissaris in Cërrik. Alle bemiddelingspogingen ten spijt, bleven A. en zijn gevolg u en uw gezin lastigvallen. Dit zette een grote druk op u en uw huwelijk, waarop u eind 2021 samen met uw vrouw besloot om Albanië te verlaten.

Op 6 december vertrok u samen met uw gezin uit Albanië. U reisde via Kosovo, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België. Op 10 december 2021 arriveerde u te België. Op 13 december maakte u en uw vrouw jullie beschermingsnood kenbaar bij de Belgische asielautoriteiten.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u te vrezen dat uw oom A. u of uw zoon om het leven zal brengen ten gevolge van de familietwist waarin jullie beland zijn. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort, het paspoort van uw vrouw, het paspoort van uw zoon, uw huwelijksakte, uw certificaat van familiesamenstelling, de overlijdensakte van uw oom A., zijn familiesamenstelling, een documenten in verband met de hypotheek op een appartement en de overlijdensakte van uw vader.

Uw vrouw sluit zich aan bij uw vluchtmotieven en stelt te vrezen dat zij opnieuw in de stress en druk zal terechtkomen dat uw familieprobleem met zich meebrengt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij Koninklijk Besluit van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U verklaart niet naar Albanië terug te kunnen keren omdat u vreest voor het leven van u en uw zoon ten gevolge van een familietwist met uw oom A. (notities persoonlijk onderhoud CGVS, 10/03/2022, p. 9, 10). Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst moet er op gewezen worden dat de door u geschetste problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Uw vermeend conflict met uw oom A. is immers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard. U verklaart naast de problemen met uw oom, geen andere problemen te hebben in Albanië (CGVS p. 17). Evenmin blijkt u ooit in aanraking gekomen te zijn met de Albanese autoriteiten, noch heeft u problemen gekend met medeburgers (CGVS p. 7). Bijgevolg heeft u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming immers geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Albanië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft.

Bovendien heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u in Albanië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Er moet immers opgemerkt worden dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u het risico loopt vermoord te worden door uw oom.

Zo moet er op gewezen worden dat uw levenswandel niet in overeenstemming te brengen is met wat er van iemand in de door geschetste situatie verwacht kan worden. Uit jullie verklaringen kan niet blijken dat jullie gevoel van onveiligheid zich dusdanig manifesteerde dat het een beslag legde op uw leven, zoals verwacht kan worden bij iemand die voor zijn leven vreest. Zo kan er niet begrepen worden dat u ondanks uw bewering sinds 2018 op gespannen voet met uw oom te leven (CGVS p. 7, 9, 10), u zich alsnog vrijwillig zou verplaatsen nabij de plaats waar hij woont en leeft (CGVS p. 10). Dat u uw moeder ging bezoeken (CGVS p. 10), kan voorgaande niet verklaren aangezien u zelf aangeeft dat uw moeder ook naar uw woonplaats kon laten komen (CGVS, p. 10). Indien u daadwerkelijk diende te vrezen voor uw leven, kan er verwacht worden dat u zichzelf en uw gezin zo ver mogelijk uit zijn buurt zou willen houden. U koos er echter voor om doorheen de jaren in Cërrik te blijven rondhangen of zich aldaar te bewegen (CGVS p. 10, 11), hetgeen haaks staat op de houding van iemand die zijn land diende te ontvluchten omdat hij het gevaar liep vermoord te worden. Uit uw levenswandel kan dan ook niet ingezien worden dat het voor onmogelijk werd om nog in Albanië te blijven. U verplaatste zichzelf immers welbewust en telkens weer dicht bij uw vermeend probleem, hoewel u daar helemaal niet moest zijn en u elders een leven trachtte op te bouwen. Dat er mogelijks praktische obstakels gemoeid waren met uw verblijf in het zuiden van Albanië (CGVS p. 16), kan niet verklaren waarom u zichzelf doelbewust zou blootstellen aan de man van wie u beweert dat hij u en uw zoon gaat vermoorden. Het geheel van voorgaande doet dan ook danig afbreuk aan het geloof in uw bewering vermoord te zullen worden in Albanië.

Ook de verklaringen van uw vrouw in dit kader zijn weinig overtuigend. Zij vestigde zich zelfs na een verblijf in Italië opnieuw bij haar ouders en ging aan de slag in een reisagentschap nabij het stamcafé van A. (CGVS xx/xxxxxx p. 9). Ook vestigde zij zich bij haar ouders, terwijl u volgens haar opnieuw bij uw moeder introk (CGVS xx/xxxxxx p. 6), wat toch wel mag verbazen daar u net daar in de schijnwerpers zou lopen. Terwijl jullie in het zuiden aan het werk waren bracht uw vrouw jullie zoon, van wie u vreest dat ook hij vermoord zal worden (CGVS p. 17), in oktober 2021 zelfs terug naar Cërrik (CGVS xx/xxxxxx p. 4). Ook bleek uw zoon in uw eerste jaren dat u in Dhermi aan de slag was, nog naar de kleuterschool in Cërrik te gaan (CGVS xx/xxxxxx p. 5), hetgeen de wenkbrauwen doet fronsen in het licht van uw verklaringen aangaande de vrees die u koestert voor uw zoon. Zelfs nadat jullie terugkeerden uit Dhermi, blijkt dat jullie zich nog een tijdje vestigden in Cërrik (CGVS xx/xxxxxx p. 9, 10), wat merkwaardig mag heten in de geest van uw problemen. Het geheel van voorgaande vaststellingen omtrent jullie levenswandel doet dan ook danig afbreuk aan het geloof dat u in Albanië het risico loopt vermoord te worden door uw oom en brengt uw verzoek om internationale bescherming in het gedrang. Het geheel van voorgaande staat dan ook haaks op uw these dat u zich onveilig voelde en valt niet vereenzelvigen met het hebben van een reëel risico op ernstige schade.

Voorts moet er op gewezen worden dat uw verklaringen aangaande het verkrijgen van bescherming van de Albanese autoriteiten, niet kunnen overtuigen. U stelt in dit kader dat zowel uw moeder als uw tante N. een beschermingsbevel verkregen dat gericht was tegen uw oom A. (CGVS p. 7, 8, 12). Zelf kreeg u echter geen bescherming omdat de commissaris goede vrienden zou zijn met uw oom (CGVS p. 7, 14). Voorgaande valt echter niet ernstig te nemen. Er kan met name niet ingezien worden dat uw moeder en

tante N., ondanks de connecties van uw oom, een beschermingsbevel zouden krijgen terwijl men u in de kou zou laten staan. Temeer u eigenlijk niet kan verduidelijken hoe de beweerde vriendschap uw zaak beïnvloedde. U geeft aan dat de commissaris u zei dat ze het gingen proberen oplossen en u oppert dat de commissaris misschien tegen uw oom zei dat hij het rustig moest houden (CGVS, p.14). Uit uw verklaringen blijkt dat u hoewel u op de vriendschap wijst u geen idee heeft van de houding van de commissaris, noch getracht heeft dit te weten te komen (CGVS, p.14). Hier moet ook opgemerkt worden dat u verklaart slechts eenmalig bij de politie geweest te zijn (CGVS p. 7, 14; CGVS xx/xxxxxx p. 11), hetgeen bezwaarlijk als maatstaf kan dienen om te besluiten dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in Albanië. Zeker aangezien u stelt dat de commissaris u toen vertelde dat hij het ging oplossen hetgeen allerm minst een afwijzende houding genoemd kan worden (CGVS, p.14). Uw vrouw blijkt evenmin veelvuldig bij hen geweest te zijn (CGVS xx/xxxxxx p. 7). Dat vrouwen dit soort bescherming makkelijker krijgen (CGVS p. 14), is evenmin een ernstige bewering. In dit kader kan er immers niet ingezien worden dat uw vrouw het niet zou krijgen (CGVS p. 14). Zij stelt evenwel een document gekregen te hebben dat niet dezelfde waarde had als het bevel van uw moeder (CGVS xx/xxxxxx p. 6). Wat ze precies ontving weet ze echter niet meer noch legt ze dit stuk neer (CGVS xx/xxxxxx p. 6). Bijgevolg maakt zij haar bewering dan ook niet aannemelijk. Dat zij dit document niet meer zou hebben omdat het geen waarde had voor haar (CGVS xx/xxxxxx p. 7), mag frappant heten binnen de door jullie geschetste problemen. Er kan immers verwacht worden dat zij zulke stukken goed bij zich zou houden indien zij daadwerkelijk bedreigd werd. Jullie verklaringen aangaande de vermeende bescherming die jullie gevraagd zouden hebben kunnen dan ook helemaal niet overtuigen. U, noch uw echtgenote leggen enig stuk neer dat een ander licht op deze appreciatie kan laten schijnen. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Nergens uit jullie verklaringen mag blijken dat daar in jullie hoofde sprake van is. De vaststelling dat jullie verklaringen over de stappen die jullie ondernomen hebben om bescherming van de Albanese autoriteiten te verkrijgen allerm minst overtuigen doen andermaal besluiten tot de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor uw oom.

Verder moet er nog toegevoegd worden dat uw these dat u zou overwogen hebben om zich met uw gezin in Tirana te vestigen (CGVS p. 16), evenmin gevolgd kan worden. U stelt in dat kader dat er daar veel mogelijkheden waren voor jullie maar dat het economisch niet haalbaar was (CGVS p. 16). Uw vrouw sluit zich hierbij aan door te stellen dat jullie er niet in lukte om voldoende geld bij elkaar te sprokkelen om aldaar een leven te beginnen (CGVS xx/xxxxxx p. 8). Concreet ging het over een 250 euro (CGVS xx/xxxxxx p. 8). Voorgaande these kan echter niet gevolgd worden. Uw vrouw verklaart immers dat jullie wel 600 euro konden spenderen aan jullie reis naar België, terwijl u het op 375 euro houdt (CGVS xx/xxxxxx p. 8, CGVS p. 9). Dit geld bleken jullie over te hebben van jullie werk in Dhermi (CGVS xx/xxxxxx p. 8). Dat jullie dan niet over de middelen zou beschikt hebben om zich elders in Albanië te vestigen, kan geenszins overtuigen. Het behoeft geen betoog dat voorgaande wederom het geloof in jullie verklaringen onderuit haalt en verder afbreuk doet aan jullie verzoek om internationale bescherming.

Tenslotte moet erop gewezen worden dat de houding van u en uw vrouw niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie doorheen verschillende Europese landen reisden en hier ook verbleven, zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen (verklaringen DVZ, 27/01/2022, vraag 32; CGVS p. 9). U verklaart in dit kader dat u en uw vrouw besloten hadden om naar België te komen maar niet rechtstreeks naar hier konden vliegen omdat u geen coronavaccin wil (CGVS p. 9). Uw vrouw voegt er nog aan toe dat jullie na enige twijfel tussen Zweden en België, voor deze laatste kozen omdat het land Albanen helpt en er zorg is voor jullie zoon (CGVS xx/xxxxxx, 11/03/2022, p. 8). Voorgaande houding kan echter niet in overeenstemming gebracht worden met wat er in jullie hoofde verwacht kan worden. Er kan immers van uitgegaan worden dat het concrete land waar een verzoeker om internationale bescherming terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor hem/haar ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn/haar vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er voor u of uw kind een nood aan internationale bescherming bestaat bij terugkeer naar Albanië.

Hoe dan ook dient er op gewezen te worden dat indien uw problemen in Albanië in de toekomst toch een erger karakter zouden kennen u hiervoor de bescherming van de Albanese overheid kan inroepen. Immers blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hetgeen haaks staat op uw bewering dat de Albanese autoriteiten onverschillig zouden staan tegenover bedreigingen die u gekregen zou hebben (CGVS p. 17). Niet in het minst daar uw moeder en uw tante in het kader van hetzelfde probleem wel degelijk geholpen werden door hen (CGVS p. 7, 12). Echter moet er opgemerkt worden dat u uw beweringen aangaande de povere dienstverlening van de politie baseert op een enkel bezoek aan de politie, op één enkele locatie (CGVS p. 14). De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd.

De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Garanties dat er u helemaal niets zal overkomen, waarop u alludeert (CGVS p. 17), kan u nergens krijgen. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, zoals het geval is in Albanië, volstaat.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. U blijkt dit echter niet gedaan te hebben en blijkt zich hiertoe ook niet geïnformeerd te hebben (CGVS p. 14, 17). Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd in Albanië en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Het komt evenwel aan u toe om hiertoe de nodige stappen te ondernemen, quod non in casu (CGVS p. 14).

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Uw vrouw haar these dat zij geen rechtszaak zou kunnen beginnen omdat ze daar de financiële middelen niet toe had (CGVS xx/xxxxxx p. 7), kan dan ook niet gevolgd worden. Dat niemand dit zou weten (CGVS xx/xxxxxx p. 7), sluit niet uit dat zij zich wel degelijk zou kunnen bevragen in dit kader. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anti-corruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de her-evaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste

tranche van dertig leidinggevende politieofficiërs werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er, in tegenstelling tot uw beweringen gesteld worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit het geheel van bovenstaande moet besloten worden dat u er niet in geslaagd bent om het bestaan van een beschermingsnood in uw hoofde, aannemelijk te maken.

U hebt bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. Uw paspoort, uw identiteitskaart, het paspoort van uw vrouw, het paspoort van uw zoon, uw huwelijksakte en uw familiesamenstelling ondersteunen slechts jullie verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en burgerlijke stand, dewelke hier niet ter discussie staan.

De overlijdensaktes van uw vader en uw oom A. kunnen staven dat zij overleden zijn. Voor het overige tonen zij niet aan dat uw oom A. er zijn missie van gemaakt heeft u te vermoorden. De familiesamenstelling van uw oom toont louter aan uit wie zijn gezin bestond, hetgeen evenmin ter discussie staat. De eigendomsakte van een appartement in Cërrik toont aan wie de eigenaars van dat vastgoed waren in 2012. Voor het overige kunnen hier geen conclusies met betrekking op een mogelijke beschermingsnood in uw hoofde uit getrokken worden.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), luidt als volgt:

"(...)

Feitenrelaas

U verklaart Albanees staatsburger te zijn, geboren op 15 mei 1992 te Cërrik in Albanië. Op 11 augustus 2015 huwde u met L.T. (o.v. x.xxx.xxx). Samen hebben jullie een zoon, F.T. (o.v. x.xxx.xxx). Van 2010 tot 2015 verbleef u in het kader van uw studies IT in Vlore. Tijdens uw studies werkte u als verkoopster in een kleding boetiek. In mei van 2018 vertrok u naar Italië met het doel om te werken. In November van dat jaar keerde u terug. Vervolgens ging u achtereenvolgens aan de slag als naaister en als verkoopster in een reisagentschap. Nadien ging u aan de slag als receptioniste in het hotel waar uw echtgenoot tewerkgesteld was.

Uw problemen in Albanië begonnen toen de oom van uw echtgenoot, A., in 2016 overleed. Zijn oom A. kreeg ruzie met de echtgenote van de overleden oom. Hij was van mening dat zij het huis waar zij verbleef, dat van de grootmoeder van uw echtgenoot is, moest verlaten. De familietwist ging echter liggen maar toen zijn grootmoeder in januari 2017 kwam te overlijden, kwam het onderwerp opnieuw aan de vlakte. Hoewel zij in Griekenland woonde en werkte kon de echtgenote A., N., bij haar bezoeken aan Albanië nergens terecht. Hierop ving uw schoonvader haar op. A. nam hier aanstoot aan en zag dit als een keuze voor N. door uw schoonvader. De spanningen bleven aanhouden tot het op 14 september 2018 tot een confrontatie tussen uw schoonvader en oom A. kwam over het nalatenschap van de grootmoeder. A. wilde het huis van de grootmoeder voor zich nemen. Een dag later kwam uw schoonvader te overlijden aan de gevolgen van een hartaanval. Bij de begrafenis weigerde uw echtgenoot om A. toegang te verlenen. Hierdoor was zijn ego geraakt. Op zijn beurt zorgde hij voor onrust bij het etentje dat volgde op de begrafenis. Hierop begon uw echtgenoot en uzelf bedreigingen te krijgen van hem en kennissen van hem en werd hij zelfs geslagen door zijn zonen. Sindsdien laat hij uw echtgenoot, u, en uw schoonmoeder niet met rust. Uw schoonmoeder en N. verkregen via de politie een beschermingsbevel tegen A.. U en uw echtgenoot konden dit echter niet verkrijgen omdat A. goed bevriend is met de politiecommissaris in Cërrik. Alle bemiddelingspogingen ten spijt, bleven A. en zijn gevolg u en uw echtgenoot lastigvallen. Dit zette een grote druk op u en uw huwelijk, waarop u eind 2021 samen met uw echtgenoot besloot om Albanië te verlaten.

Op 6 december vertrok u samen met uw echtgenoot uit Albanië. Jullie reisden via Kosovo, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België. Op 10 december 2021 arriveerden jullie te België. Op 13 december maakte u en uw echtgenoot jullie beschermingsnood kenbaar bij de Belgische asielautoriteiten.

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming verklaart uw echtgenoot te vrezen dat zijn oom A. hem of jullie zoon om het leven zal brengen ten gevolge van de familietwist waarin hij beland is. U sluit zich aan bij zijn verklaringen en stelt dat uw verzoek kadert binnen de problemen die uw man aanhaalde. Deze problemen zorgde immers voor veel druk en stress.

Ter ondersteuning van jullie verzoek legt uw man de volgende documenten neer: zijn identiteitskaart, zijn paspoort, uw paspoort, het paspoort van jullie zoon, jullie huwelijksakte, jullie certificaat van familiesamenstelling, de overlijdensakte van zijn oom A., het certificaat van familiesamenstelling van diezelfde oom, een documenten in verband met de hypotheek op een appartement en de overlijdensakte van zijn vader.

A. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij Koninklijk Besluit van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U verklaart te vrezen bij een terugkeer naar Albanië opnieuw in een stressvolle situatie terecht te komen ten gevolge van de problemen die uw man in Albanië gekend heeft (notities persoonlijk onderhoud CGVS

xx/xxxxxx, 11/03/2022, p. 8). Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er dient opgemerkt te worden dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot (CGVS xx/xxxxxx, p. 8). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd er een beslissing kennelijk ongegrond genomen die als volgt luidt.

"(...)."

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

B. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 57/6/1, § 1, *juncto* artikel 57/6/1, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoekers pretendeert de verwerende partij ten onrechte de versnelde procedure te hebben toegepast en om hun verzoeken met recht en reden aldus 'kennelijk ongegrond' te kunnen verklaren.

Of de verwerende partij nu voornemens was toepassing te maken van artikel 57/6/1, § 1, b), zoals zij volgens verzoekers beweert, dan wel van artikel 57/6/1, § 1, f), van de Vreemdelingenwet, haar beslissing kwam te laat om te kunnen pretenderen dat *in casu* een versnelde procedure werd toegepast. In het geval zij toepassing wenste te maken van artikel 57/6/1, § 1, b), van de Vreemdelingenwet, dan diende zij luidens het verzoekschrift binnen de vijftien werkdagen vanaf de overdracht van de verzoeken om internationale bescherming op 31 januari 2022, en dus uiterlijk op 21 februari 2022, beslissingen te nemen.

Zonder dat er aldus toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, is de verwerende partij volgens het verzoekschrift van oordeel de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers als 'kennelijk ongegrond' te kunnen beschouwen, wat betekent dat zij meent de zaken minder grondig te moeten onderzoeken en aldus een zwaardere bewijslast op de schouders van verzoekers te mogen leggen. De gevolgen hiervan vallen volgens verzoekers vast te stellen aan de hand van het oppervlakkig onderzoek dat de verwerende partij heeft gevoerd en wat niet correct is. Aangezien de bestreden beslissingen aldus onherroepelijk gevestigd zijn, dienen de zaken, naar het oordeel van verzoekers, te worden teruggestuurd naar de verwerende partij voor verder onderzoek.

2.1.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

In verband met het verwijt te lang in hun dorp te hebben verbleven nadat de problemen met de oom van verzoeker zijn gestart, werpen verzoekers op dat zij niet zomaar al hun hebben en houden, hun familie en hun vrienden konden achterlaten en dat zij hebben getracht om zo lang mogelijk in Cërrik te blijven, in de hoop dat de problemen met de oom op termijn opgelost zouden geraken. Toen zij echter beseften dat alles van kwaad naar erger ging, hadden zij geen andere mogelijkheid dan Albanië te ontvluchten omwille van de vrees voor hun leven en dat van hun kinderen (lees: kind).

Zij benadrukken verder dat de problemen in eerste instantie tussen verzoeker en zijn oom waren. Verzoekster werd gerust gelaten en kon haar zoon naar school brengen.

Voorts halen zij aan dat verzoeker geen beschermingsbevel kreeg omwille van de connecties van zijn oom met de politiecommissaris. Dat de vrouwen in de familie, verzoekster en verzoekers tante, een beschermingsbevel kregen, kon de oom niet zoveel schelen, omdat hij het gemunt had op verzoeker.

Verzoekers stellen voorts dat zij bij problemen geen beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten, daar zij reeds aangaven dat dit niet mogelijk was, gelet op de connecties van verzoekers oom. Verzoekers hebben geen vertrouwen in het Albanees rechtssysteem en kregen er volgens hen nooit adequate bescherming. De door de verwerende partij geschetste situatie beantwoordt niet aan de werkelijkheid in Albanië, waar alles te koop is en iedereen omkoopbaar. Corruptie is luidens het verzoekschrift nog steeds een zeer groot probleem in Albanië en vormt een van de voornaamste redenen waarom het land niet wordt toegelaten tot de Europese Unie. De verwerende partij mag volgens verzoekers dan wel beweren dat de Albanese autoriteiten allerhande maatregelen nemen om corruptie aan te pakken en de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, in de praktijk komt het nog steeds dagelijks voor en de gewone bevolking kan hier niets tegen beginnen.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoek schendt luidens het verzoekschrift dan ook op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht. De bestreden beslissingen zijn gebaseerd op het feit dat de verwerende partij van oordeel is dat verzoekers beroep zouden kunnen doen op de Albanese autoriteiten, terwijl zij hebben aangetoond dat dit niet het geval is. Verzoekers wensen dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten, daar zij vrezen voor hun leven in Albanië.

Tot slot werpen verzoekers op dat uit het bovenstaande ten overvloede blijkt dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot de bestreden beslissingen is gekomen.

2.1.3. Verzoekers vragen in hoofddorde te worden erkend als vluchteling, subsidiair de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, en uiterst subsidiair, de bestreden beslissingen vernietigd te zien, teneinde de commissaris-generaal toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en nieuwe beslissingen te nemen.

2.1.4. Omwille van de onderlinge verwevenheid van voormelde middelen oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat deze gezamenlijk worden behandeld.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal, op

motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. Verzoekers werpen op dat de verwerende partij, omdat de beslissingstermijn van vijftien werkdagen werd overschreden, geen versnelde procedure heeft kunnen voeren en ten onrechte besloot tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoeken om internationale bescherming. Volgens verzoekers mag, nadat de voormelde termijn is verstreken, aldus geen versnelde procedure meer worden gevoerd en mag de verwerende partij evenmin nog beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker(s), zoals *in casu*, afkomstig is (zijn) uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt evenwel geenszins dat een overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat een verzoeker van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd of dat de verzoeken om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mogen worden bevonden. Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Hoe dan ook blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoekers laten uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielpprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116).

Dat artikel 57/6/1, § 1, *juncto* § 2, van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, kan, gelet op het voorgaande, niet worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande, kunnen verzoekers evenmin worden gevolgd waar zij stellen dat zij, door de overschrijding van voormelde termijn van vijftien werkdagen, onterecht geconfronteerd worden met een strengere bewijslast en een oppervlakkiger onderzoek.

Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen heeft als enige gevolg dat de beroepstermijn bij de Raad niet zal worden verkort omdat de verwerende partij een versnelde procedure toepast. Verzoekers beschikken te dezen dan ook over een beroepstermijn van dertig dagen.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 28 april 2022 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde*

procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)"

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.5. Na grondige lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen. In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

Verzoeker verklaart dat hij bij terugkeer naar Albanië vreest dat zijn oom A. hem of zijn zoon om het leven zal brengen ten gevolge van een familietwist. Verzoekster sluit zich aan bij de vluchtmotieven van verzoeker en stelt te vrezen dat zij opnieuw in de stress en druk zal terechtkomen die de familietwist met zich meebrengt.

In de bestreden beslissingen worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers kennelijk ongegrond verklaard om volgende redenen. Vooreerst (i) houden de geschetste problemen geen verband met één van de criteria, zoals bepaald in het Verdrag van Genève. Het vermeend conflict is immers van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. Bovendien (ii) hebben verzoekers evenmin aannemelijk gemaakt dat zij in Albanië een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker slaagt er immers niet in aannemelijk te maken dat hij het risico loopt vermoord te worden door zijn oom A. Zo is (a) verzoekers levenswandel niet in overeenstemming te brengen met wat er van verwacht kan worden van iemand die vreest voor zijn leven. Ook zijn (b) de verklaringen van verzoekster in dit kader weinig overtuigend. Voorts (iii) zijn de

verklaringen aangaande het verkrijgen van bescherming van de Albanese autoriteiten niet overtuigend en tonen verzoekers niet aan dat zij alle redelijkerwijze van hen te verwachten mogelijkheden hebben uitgeput om bescherming te krijgen in eigen land. Verder kan (iv) de these dat verzoeker overwogen zou hebben om zich met zijn gezin in Tirana te vestigen evenmin gevolgd worden. Tenslotte (v) wordt erop gewezen dat de houding van verzoekers niet in overeenstemming gebracht kan worden met en niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zo reisden verzoekers doorheen verschillende Europese landen en verbleven zij daar ook zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hoe dan ook dient er (vi) op te worden gewezen dat verzoekers, indien hun problemen toch een erger karakter zouden kennen, zij hiervoor de bescherming van de Albanese overheid kunnen inroepen aangezien, in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De neergelegde documenten zijn (vii) tot slot, omwille van de in de bestreden beslissingen vermelde redenen, niet van die aard bovenstaande appreciatie in positieve zin te doen ombuigen.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissingen.

2.3.6. De Raad stelt vast dat verzoekers geen concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel, om onderstaande redenen, geheel in gebreke blijven.

2.3.7. In de bestreden beslissingen wordt vooreerst terecht overwogen dat de voorgehouden problemen met A., de oom van verzoeker, van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van criteria, vervat in het Verdrag van Genève, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Verzoekers doen in het verzoekschrift niet de minste poging deze pertinente vaststelling aan het wankelen te doen brengen.

2.3.8. Verder treedt de Raad het oordeel van de commissaris-generaal bij waar deze omstandig motiveert dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken vermoord te worden door zijn oom A. en dat er dus evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk wordt gemaakt. In dit verband overweegt de verwerende partij terecht als volgt:

“Zo moet er op gewezen worden dat uw levenswandel niet in overeenstemming te brengen is met wat er van iemand in de door geschetste situatie verwacht kan worden. Uit jullie verklaringen kan niet blijken dat jullie gevoel van onveiligheid zich dusdanig manifesteerde dat het een beslag legde op uw leven, zoals verwacht kan worden bij iemand die voor zijn leven vreest. Zo kan er niet begrepen worden dat u ondanks uw bewering sinds 2018 op gespannen voet met uw oom te leven (CGVS p. 7, 9, 10), u zich alsnog vrijwillig zou verplaatsen nabij de plaats waar hij woont en leeft (CGVS p. 10). Dat u uw moeder ging bezoeken (CGVS p. 10), kan voorgaande niet verklaren aangezien u zelf aangeeft dat uw moeder ook naar uw woonplaats kon laten komen (CGVS, p. 10). Indien u daadwerkelijk diende te vrezen voor uw leven, kan er verwacht worden dat u zichzelf en uw gezin zo ver mogelijk uit zijn buurt zou willen houden. U koos er echter voor om doorheen de jaren in Cërrik te blijven rondhangen of zich aldaar te bewegen (CGVS p. 10, 11), hetgeen haaks staat op de houding van iemand die zijn land diende te ontvluchten omdat hij het gevaar liep vermoord te worden. Uit uw levenswandel kan dan ook niet ingezien worden dat het voor onmogelijk werd om nog in Albanië te blijven. U verplaatste zichzelf immers welbewust en telkens weer dicht bij uw vermeend probleem, hoewel u daar helemaal niet moest zijn en u elders een leven trachtte op te bouwen. Dat er mogelijks praktische obstakels gemoeid waren met uw verblijf in het zuiden van Albanië (CGVS p. 16), kan niet verklaren waarom u zichzelf doelbewust zou blootstellen aan de man van wie u beweert dat hij u en uw zoon gaat vermoorden. Het geheel van voorgaande doet dan ook danig afbreuk aan het geloof in uw bewering vermoord te zullen worden in Albanië.

Ook de verklaringen van uw vrouw in dit kader zijn weinig overtuigend. Zij vestigde zich zelfs na een verblijf in Italië opnieuw bij haar ouders en ging aan de slag in een reisagentschap nabij het stamcafé van A. (CGVS xx/xxxxxx p. 9). Ook vestigde zij zich bij haar ouders, terwijl u volgens haar opnieuw bij uw moeder introk (CGVS xx/xxxxxx p. 6), wat toch wel mag verbazen daar u net daar in de schijnwerpers zou lopen. Terwijl jullie in het zuiden aan het werk waren bracht uw vrouw jullie zoon, van wie u vreest dat ook hij vermoord zal worden (CGVS p. 17), in oktober 2021 zelfs terug naar Cërrik (CGVS 21/25429B p. 4).

Ook bleek uw zoon in uw eerste jaren dat u in Dhermi aan de slag was, nog naar de kleuterschool in Cërrik te gaan (CGVS xx/xxxxxx p. 5), hetgeen de wenkbrauwen doet fronsen in het licht van uw verklaringen aangaande de vrees die u koestert voor uw zoon. Zelfs nadat jullie terugkeerden uit Dhermi, blijkt dat jullie zich nog een tijdje vestigden in Cërrik (CGVS xx/xxxxxx p. 9, 10), wat merkwaardig mag heten in de geest van uw problemen. Het geheel van voorgaande vaststellingen omtrent jullie levenswandel doet dan ook danig afbreuk aan het geloof dat u in Albanië het risico loopt vermoord te worden door uw oom en brengt uw verzoek om internationale bescherming in het gedrang. Het geheel van voorgaande staat dan ook haaks op uw these dat u zich onveilig voelde en valt niet vereenzelvigen met het hebben van een reëel risico op ernstige schade.”

Met de argumentatie dat zij niet zomaar al hun hebben en houden, hun familie en hun leven konden achterlaten, getracht hebben om zo lang mogelijk in Cërrik te blijven in de hoop dat de problemen met oom A. op termijn opgelost zouden geraken, dat de problemen in eerste instantie tussen verzoeker en zijn oom A. waren en dat verzoekster met rust gelaten werd en haar zoon naar school kan brengen, beperken verzoekers zich in wezen tot aanbrengen van weinig overtuigende *post factum* argumenten en het uiten van blote beweringen dewelke zij op geen enkele concrete wijze staven, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee verzoekers niet vermogen afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissingen en waaruit genoegzaam naar voren komt dat de levenswandel van verzoekers niet in overeenstemming te brengen is met de geopperde vrees van verzoeker vermoord te worden en dat hun gevoel van onveiligheid zich niet dusdanig manifesteerde dat het beslag legde op hun leven.

2.3.9. De Raad wijst er voorts op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, pt. 44).

Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, blijkt dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad onderstreept dat in de bestreden beslissingen wordt erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Uit deze informatie blijkt tevens dat indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en dat wangedrag van

politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Ten slotte blijkt uit de beschikbare landeninformatie nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden.

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij die hier anders over doet denken. Dat verzoekers geen vertrouwen hebben in het Albanese rechtssysteem, dat zij nooit adequate bescherming kregen en waar zij algemeen duiden op de wijdverspreide corruptie, neemt niet weg dat de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoekers zich bij eventuele (verdere) problemen toegang kunnen verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege hun nationale overheden.

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het *non-refoulement* beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

2.3.10. Het is bijgevolg aan verzoekers om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Albanese overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Albanese overheid voor bescherming.

De Raad wijst er in dit verband op dat verzoekers geenszins aannemelijk maken dat zij alle redelijkerwijze van hen te mogen verwachten stappen hebben ondernomen om in hun land van herkomst hulp en/of bescherming te verkrijgen, noch dat zij aantonen dat overheidsbescherming voor hen niet beschikbaar of toegankelijk is.

Zo komt het weinig aannemelijk voor dat verzoekster en N. de tante van verzoeker, een beschermingsbevel tegen verzoekers oom A. verkregen, terwijl verzoeker, die daar tevens om verzocht, er geen zou krijgen omdat zijn oom A. goede contacten heeft met de politiecommissaris van Cërrik. Verder wendde verzoeker zich op al die jaren slechts één maal tot de politie, kunnen zij het beschermingsbevel van verzoekster niet voorleggen en geven zij daar geen overtuigende uitleg voor. Dienaangaande staat in de bestreden beslissingen terdege het volgende opgetekend:

“Voorgaande valt echter niet ernstig te nemen. Er kan met name niet ingezien worden dat uw moeder en tante N., ondanks de connecties van uw oom, een beschermingsbevel zouden krijgen terwijl men u in de kou zou laten staan. Temeer u eigenlijk niet kan verduidelijken hoe de beweerde vriendschap uw zaak beïnvloedde. U geeft aan dat de commissaris u zei dat ze het gingen proberen oplossen en u oppert dat de commissaris misschien tegen uw oom zei dat hij het rustig moest houden (CGVS, p.14). Uit uw verklaringen blijkt dat u hoewel u op de vriendschap wijst u geen idee heeft van de houding van de commissaris, noch getracht heeft dit te weten te komen (CGVS, p.14). Hier moet ook opgemerkt worden dat u verklaart slechts eenmalig bij de politie geweest te zijn (CGVS p. 7, 14; CGVS xx/xxxxxx p. 11), hetgeen bezwaarlijk als maatstaf kan dienen om te besluiten dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in Albanië. Zeker aangezien u stelt dat de commissaris u toen vertelde dat hij het ging oplossen hetgeen allerm minst een afwijzende houding genoemd kan worden (CGVS, p.14). Uw vrouw blijkt evenmin veelvuldig bij hen geweest te zijn (CGVS xx/xxxxxx p. 7). Dat vrouwen dit soort bescherming makkelijker krijgen (CGVS p. 14), is evenmin een ernstige bewering. In dit kader kan er immers niet ingezien worden dat uw vrouw het niet zou krijgen (CGVS p. 14). Zij stelt evenwel een document gekregen te hebben dat niet dezelfde waarde had als het bevel van uw moeder (CGVS xx/xxxxxx p. 6). Wat ze precies ontving weet ze echter niet meer noch legt ze dit stuk neer (CGVS xx/xxxxxx p. 6). Bijgevolg maakt zij haar bewering dan ook niet aannemelijk. Dat zij dit document niet meer zou hebben omdat het geen waarde had voor haar (CGVS xx/xxxxxx p. 7), mag frappant heten binnen de door jullie geschetste problemen. Er kan immers verwacht worden dat zij zulke stukken goed bij zich zou houden indien zij daadwerkelijk bedreigd werd. Jullie verklaringen aangaande de vermeende bescherming die jullie gevraagd zouden hebben kunnen dan ook helemaal niet overtuigen. U, noch uw echtgenote leggen enig stuk neer dat een ander licht op deze appreciatie kan laten schijnen. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Nergens uit jullie verklaringen mag blijken dat daar in jullie hoofde sprake van is. De vaststelling dat jullie verklaringen over de stappen die jullie ondernomen hebben om bescherming van de Albanese autoriteiten te verkrijgen allerm minst overtuigen doen andermaal besluiten tot de ongeloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor uw oom.”

Verzoekers laten bovenstaande overwegingen, die terecht en pertinent zijn en die steun vinden in het administratief dossier, zo goed als ongemoeid, zodat deze, bij gebrek aan concreet en dienstig verweer, door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. Waar zij opperen dat het de oom van verzoeker niet zoveel kon schelen dat de vrouwen in de familie een beschermingsbevel krijgen, komen verzoekers niet verder dan het uiten van een gratuite, blote bewering die de motivering dienaangaande geenszins ontkracht.

Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij geen enkele stap ondernomen heeft om het beweerde slecht functioneren van de politie aan te klagen en dat hij zij zich hiertoe ook niet geïnformeerd zou hebben. Waar verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud dan weer aanhaalde dat zij omwille van financiële redenen geen rechtszaak kunnen aanspannen, blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Dat zij daarvan niet op de hoogte waren, doet geen afbreuk aan het bestaan van de mogelijkheid om beroep te doen op kosteloze rechtsbijstand.

2.3.11. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoekers de volgende twee pertinente overwegingen uit de bestreden beslissingen geheel ongemoeid laten:

“Verder moet er nog toegevoegd worden dat uw these dat u zou overwogen hebben om zich met uw gezin in Tirana te vestigen (CGVS p. 16), evenmin gevolgd kan worden. U stelt in dat kader dat er daar veel mogelijkheden waren voor jullie maar dat het economisch niet haalbaar was (CGVS p. 16). Uw vrouw sluit zich hierbij aan door te stellen dat jullie er niet in lukte om voldoende geld bij elkaar te sprokkelen om aldaar een leven te beginnen (CGVS xx/xxxxxx p. 8). Concreet ging het over een 250 euro (CGVS xx/xxxxxx p. 8). Voorgaande these kan echter niet gevolgd worden. Uw vrouw verklaart immers dat jullie wel 600 euro konden spenderen aan jullie reis naar België, terwijl u het op 375 euro houdt (CGVS xx/xxxxxx p. 8, CGVS p. 9). Dit geld bleken jullie over te hebben van jullie werk in Dhermi (CGVS xx/xxxxxx p. 8). Dat jullie dan niet over de middelen zou beschikt hebben om zich elders in Albanië te vestigen, kan geenszins overtuigen. Het behoeft geen betoog dat voorgaande wederom het geloof in jullie verklaringen onderuit haalt en verder afbreuk doet aan jullie verzoek om internationale bescherming.

Tenslotte moet erop gewezen worden dat de houding van u en uw vrouw niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie doorheen verschillende Europese landen reisden en hier ook verbleven, zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen (verklaringen DVZ, 27/01/2022, vraag 32; CGVS p. 9). U verklaart in dit kader dat u en uw vrouw besloten hadden om naar België te komen maar niet rechtstreeks naar hier konden vliegen omdat u geen coronavaccin wil (CGVS p. 9). Uw vrouw voegt er nog aan toe dat jullie na enige twijfel tussen Zweden en België, voor deze laatste kozen omdat het land Albanen helpt en er zorg is voor jullie zoon (CGVS xx/xxxxxx, 11/03/2022, p. 8). Voorgaande houding kan echter niet in overeenstemming gebracht worden met wat er in jullie hoofde verwacht kan worden. Er kan immers van uitgegaan worden dat het concrete land waar een verzoeker om internationale bescherming terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor hem/haar ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn/haar vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu.”

De motieven dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die bijdragen aan het besluit dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat er voor verzoekers een nood bestaat aan internationale bescherming bij terugkeer naar Albanië, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.12. De door verzoekers neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte pertinente en terechte redenen, die door verzoekers overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoekers niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“U hebt bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. Uw paspoort, uw identiteitskaart, het paspoort van uw vrouw, het paspoort van uw zoon, uw huwelijksakte en uw familiesamenstelling ondersteunen slechts jullie verklaringen over uw identiteit, nationaliteit en burgerlijke stand, dewelke hier niet ter discussie staan.

De overlijdensaktes van uw vader en uw oom A. kunnen staven dat zij overleden zijn. Voor het overige tonen zij niet aan dat uw oom A. er zijn missie van gemaakt heeft u te vermoorden. De familiesamenstelling van uw oom toont louter aan uit wie zijn gezin bestond, hetgeen evenmin ter discussie staat. De eigendomsakte van een appartement in Cërrik toont aan wie de eigenaars van dat vastgoed waren in 2012. Voor het overige kunnen hier geen conclusies met betrekking op een mogelijke beschermingsnood in uw hoofde uit getrokken worden.”

2.3.13. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan niet aangenomen worden dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève en in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.14. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoekers niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.3.15. Waar verzoekers aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van

de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekers neergelegde documenten, van algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en van alle dienstige stukken. Verzoekers kregen tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal ook de kans om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door een advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers op een individuele en objectieve wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal een oppervlakkig onderzoek voerde, zeer snel en zeer zorgvuldig tot de bestreden beslissingen is gekomen, kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.16. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.17. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoekers niet aannemelijk maakten dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.18. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.19. Waar verzoekers uiterst subsidiair vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS